

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии Шурои диссертатсионии 6D.КOA-037-и назди МДТ-и «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» оид ба диссертатсияи Мансурӣ Замира Мирзоализода дар мавзуи «Мақоми тазкираи «Музаккири аҳбоб»-и Хоча Ҳасани Нисорӣ дар омӯзиши адабиёти Мовароуннаҳри асри XVI» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01 - Адабиёти тоҷик. Равобити адабӣ)

Диссертатсияи Мансурӣ Замира Мирзоализода ба яке аз мавзуҳои мубрами адабиётшиносии тоҷик – баррасии арзиши адабии тазкираи “Музаккири аҳбоб”, ки аз тазкираҳои камомӯхташудаи адабиёти форсӣ-тоҷикӣ мебошад, бахшида шудааст. Бояд гуфт, ки мавзуи мавриди таҳқиқ аз чанд ҷиҳат арзишманд мебошад: якум ин ки тазкираи мазкур дар муаррифии иддае аз шуарои камшухрати адабиёти форсӣ-тоҷикӣ саҳми арзанда дорад; дигар ин ки дар он муҳимтарин падидаҳои адабии даври муаллиф инъикос шудааст ва сеюм ин ки дар сохтори тазкира ҳам Нисорӣ навоварихое кардааст, ки минбаъд дар тазкиранигории баъди ӯ ин таъсираш равшан мебошад. Маҳз аз ҳамин дидгоҳ муҳаққиқ дар муқаддимаи диссертатсия иброз медорад, ки то имрӯз ба таври комил хусусиятҳои ин тазкира баррасӣ нагардидааст. Ҳамчунин, дар адабиётшиносии тоҷик доир ба масъалаи забон ва сабки баёни китоби Нисорӣ тадқиқоти комилу фарогир сурат нагирифтааст. Аз ин рӯ, ба доираи таҳқиқ мақоми тазкираи “Музаккири аҳбоб” дар шинохти вазъи адабии Мовароуннаҳри асри XVI, яке аз мавзуҳои муҳимму саривақтист. Диққат додан ба матолиби марбут ба шарҳи ҳол, осор, навъи осор, даст доштани шоир ба ин ё он навъи шеърӣ, робитаи шоирон бо аҳли дарбору илму фан, пайравии шоирон ба ин ё он тариқати ирфонӣ, вазъи шеърӯ шоирӣ дар ҳавзаи адабии Бухорову Самарқанд ва ғ. дар тазкира мубрамии мавзуи таҳқиқро ташкил додааст.

Арзиши дигари таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он аст, ки муаллифи он кӯшиш ба ҳарч додааст, то дараҷаи ҷиҳати сохтор ва бандубасти тазкираро ҳам баррасӣ намояд ва ба ин восита табақабандии шоиронро, ки дараҷаи

шиносоии муаллифро бо онҳо нишон медиҳад, инъикос намояд. Яъне ба хамин муаммо – дараҷаи шиносоии муаллифи тазкираҳо бо шоирони мазкур дар тазкира тавачҷуҳ кардани муҳаққиқ аз аслияти маводи тазкираро баррасӣ намудани ӯ дарак медиҳад. Таҳлил дар ин замина бо нишон додани сабабҳои бар гурӯҳҳо ҷудо шудан ва бо овардани маводи фактологӣ асоснок шудааст. Дар диссертатсия ҳамчунин ба баъзе гӯшаҳои норавшани ҳаёт ва фаъолияти илмӣ-адабии Хоҷа Ҳасани Нисорӣ, ки яке аз шахсиятҳои барҷастаи таърихи адабиёт, ирфон ва фарҳанги замон худ буд, равшанӣ андохта шуда, чунин вежагиҳо бо нишон додани далелҳои мушаххас таҳлил гардидаанд. Нуқтаҳои ишорашуда ва масъалаҳои муҳимму мубрами дигар, чун масъалаи интисоби осор ба қалами Нисорӣ, дурустхонии номи баъзе асарҳои ӯ, ғалат маънидод кардани мавзӯи иддае аз ин осор, ки дар диссертатсия мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд, бешак, арзиши назариявии онро баланд бардоштаанд.

Навгонии таҳқиқи диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки дар он бори аввал мақом ва арзиши яке аз тазкираҳои асри XVI – «Музаққирӣ аҳбоб» ба таври ҷомеъ ба риштаи таҳқиқ кашида мешавад. Дар ин таҳқиқ дар гирди сабку сохтор ва назароти муаллифи тазкира ба рӯзгор ва осори шуаро, забони асар, мақоми он дар таърихи тазкиранависӣ, таъсирпазирӣ ва таъсиргузори он дар ин раванд баҳс меравад. Дар пажӯҳиши сохторшиносонаи тазкира, пеш аз ҳама таъйини масоили робитаҳои адабӣ, шуарои зуллисонайн, шахсият ва дараҷаи маърифати шоир ва тарзи баҳогузори Нисорӣ ба ин никот ба назар гирифта шудааст. Зимнан бар муаррифии шарҳи шоирони ҳавзаи адабии Варорӯд бештар тamarкуз шудааст. Ҳамчунин, шахсияти адабӣ ва ирфонии Нисорӣ Бухороӣ дар заминаи осори худӣ ӯ ва таҳқиқоти дар ин поя суратгирифта баррасӣ шуда, аҳаммияти осори гаронқадри адабӣ, илмӣ ва ирфонии муаллифи ғавқуззикр низ таъкид мегардад. Инчунин, барои пурра нишон додани роҳҳо ва заминаҳои пайдоиш ва ташаккулёбии тазкираҳои асрии асил мухтасаран ба таърихи нигошт ва усули тазкиранигории тоҷик дар асри XVI ҳавзаи адабии Варорӯд, бархе масоили дастабандии тазкираҳо ва амсоли ин низ тавачҷуҳ гардид ва дар

мавридҳои муайян маълумоти «Музакири аҳбоб» бо маълумоти дигар тазкираҳо бо усули қиёсӣ санчида шуд.

Аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ дар он мебошад, ки натиҷаҳои бадастомада барои ғанӣ гардидани маводи осори таҳқиқии марбут ба тазкирашиносӣ, сарчашмашиносӣ, мақоми тазкираҳо дар муайян кардани вазъи адабӣ ва илмии давраи мушаххас, таърихи адабиёт ва баъзе ғӯшаҳои назарияи адабиёт мадад хоҳад расонид.

Хулосаҳои илмии диссертатсияро метавон ба таври васеъ дар таҳияи таълифи китобҳои дарсӣ аз таърихи адабиёти форсӣ-тоҷикӣ, назарияи адабиёт, курсҳои махсуси «Сарчашмашиносӣ», хондани дарсҳои назарӣ, машғулиятҳои амалӣ, таълифи рисолаҳои илмӣ, дипломӣ ва ғ. истифода намуд.

Бо назардошти афзалиятҳои мазкур диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-35-уми Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021-ум таҳти №267-ум ва Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми июни соли 2023, таҳти №295 «Дар бораи ворид намудани тағйиру иловаҳо» тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад. Маълум мегардад, ки диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи илмӣ мебошад. Дар он саҳми шахсии доктарабон дараҷаи илмӣ ба таври равшан аён аст ва мақсаду вазифаҳои дар пеш гузошташудаи муҳаққиқ ба пуррагӣ ҳаллу фасл гардидаанд. Нуқтаҳои илмии барои ҳимоя пешниҳодшуда ва натиҷаҳои ҳосилгардида аз он шаҳодат медиҳанд, ки муҳаққиқ аз чараёни таҳқиқи мавзӯ оғоҳии комил дорад ва онро дар доираи талаботи корҳои илмӣ ба сомон расонидааст.

Мавзӯи интихобшуда ва мазмуни ягонаи таҳқиқи диссертатсионӣ ба шиносномаи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик. Равобити адабӣ) мувофиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқ ва тавсияҳои муаллиф дар 7 мақола, ки дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Федератсияи Русия ба таърифи расидаанд, инъикос ёфта, бо мазмун ва мавзӯи диссертатсия бевосита алоқаманд мебошанд. Автореферати диссертатсия ва мақолаҳои нашрнамудаи

унвонҷӯ фарогири мазмуну муҳтавои диссертатсия мебошанд. Мақолаҳои илмӣ интишорёфтаи муаллиф ва теъдоди маводи чопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

Дар хулосаи диссертатсия дастовардҳои илмӣ таҳқиқ ва моҳияти масъалаҳои меҳварӣ зикр ёфта, дурнамо ва тавсияҳои амалии мавзӯи кори диссертатсионӣ таъйин шудаанд. Аҳаммияти таҳқиқ, навгониҳои илмӣ диссертатсия ва арзиши амалии онро ба инобат гирифта, комиссияи экспертӣ ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи Мансурӣ Замира Мирзоализода дар мавзӯи «Мақоми тазкираи «Музаққирӣ аҳбоб»-и Хоҷа Ҳасани Нисорӣ дар омӯзиши адабиёти Мовароуннаҳри асри XVI» кори муқаммалӣ аз ҷиҳати илмӣ анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад. Бо назардошти ин, диссертатсияро барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик. Равобити адабӣ) ба Ҳимоя пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи экспертӣ дар асоси банди 60-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ” пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Мансурӣ Замира Мирзоализода дар мавзӯи «Мақоми тазкираи «Музаққирӣ аҳбоб»-и Хоҷа Ҳасани Нисорӣ дар омӯзиши адабиёти Мовароуннаҳри асри XVI» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филология аз рӯи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик. Равобити адабӣ) дар ҷаласаи Шурои диссертатсионии 6D.KOA-037-и назди МДТ-и «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» тариқи овоздиҳии ошкоро ба Ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи экспертӣ муҳаққикони зеринро, ки корҳои илмӣ- таҳқиқотиашон ба ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.01-Адабиёти тоҷик. Равобити адабӣ) мувофиқат доранд, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

- **Саидҷаъфаров Озод Шовалиевич** доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷики МДТ-и “Донишгоҳи давлатии Данғара”.

- **Мирсаидов Баҳром Тоҳирович** – номзади илмҳои филологӣ, дотсент, директори Китобхонаи вилоятии оммавии ба номи Тошхоҷа Асирӣ.

3. Ба сифати муассисаи пешбар **Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода** пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои МДТ-и «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» ва Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъйиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои филологӣ, профессор
*Суроға: ш.Хучанд, микроноҳияи 31, хонаи 6, ҳуҷраи 16,
Тел.: (+992) 92-780-88-50; Email: umedagafari1@mail.ru*

Ғаффорова У.А.

Аъзон комиссияи экспертӣ:

доктори илмҳои филологӣ, профессор
*Суроға: н.Б.Ғафуров, ҷ. Ёва, кӯчаи А.Насриддинов 2.
Тел.: (+992) 92-899-55-62; Email: fahr79@mail.ru*

Насриддинов Ф.А.

доктори илмҳои филологӣ, профессор
*Суроға: ш.Хучанд, хиёбони И.Сомонӣ, х. 199, ҳуҷ. 80
Тел.: (+992) 92-771-44-70; Email: zamira_ulmasova@mail.ru*

Ўлмасзода З.Х.

5-уми сентябри соли 2024

*“Имзоҳои профессорон Ғаффорова У.А., Насриддинов Ф.А. ва
З.Х. Ўлмасзодаро тасдиқ мекунам”*

Сардори РК ва КМ-и МДТ-и
“ДДХ ба номи акад.В.Ғафуров”

Ҳусейнова З.С.